

Κύριε Διευθυντά,

Θά παρακαλούσαμε όπως δημοσιεύσετε μιά σύντομη απάντηση μας αναφορικά με την έπιστολή της "Ομάδος 'Ελλήνων Κυπρίων" που έδημοσιεύθη στην έφημερίδα σας την 1ην 'Ιουνίου, κυρίως για να άρθη κάποια παρεξήγηση που φαίνεται να έχη δημιουργηθή.

'Αναφέρεται είς την πιο πάνω έπιστολή της "Ομάδος" ότι: "Οί συλλογισμοί του Ν.Κ.Σ. ως επανεμφανίζονται είς την προς ημάς απάντησιν τους φαίνεται να έχουν ως επίμονον άφετηρίαν την θέσιν ότι διά να σωθή και όρθοδοθή η Κύπρος πρέπει τά 4/5 των κατοίκων της μέ επικήν 'Ελληνικήν 'Ιστορίαν και άντοχήν τριών χιλιάδων έτών να αποφασίσουν ν'άποξενωθούν της παραδόσεως και της 'Ελληνι-κότητος των και να μεταβάλουν ριζικώς τους έθνικούς προσανατο-λισμούς των".

Πρόκειται άσφαλώς περί παρεξηγήσεως - τό ελάχιστον - διότι ούτε είπαμεν ούτε υπονοήσαμε τέτοιο πράγμα. 'Επειδή όμως τό θέμα είναι σοβαρόν θά θέλαμε να κούμε τά ακόλουθα:

Τό Κυπριακό πρόβλημα υπάρχει στή σημερινή του μορφή γιατί στον τόπο αυτό κατοικούν 'Ελληνες και Τουρκοί που άνήκουν στα αντίστοιχα έθνη. 'Η πραγματικότητα αυτή δεν μπορεί να άλλεξη γιατί δεν μπορεί ν'άλλεξη ή έθνική καταγωγή ενός λαού. Οί κοινότητες δε έφ'όσον μιλουں την ίδια γλώσσα και έχουν κοινά, θρησκεία, ήθη, έθιμα και παιδεία μέ τά αντίστοιχα έθνη, μετέχουν και της πολιτι-στικής τους ζωής. Αλλά είναι τόσο αυτόνόητα που διερωτώμεθα γιατί τίθενται πάλι σάν έρωτήματα. Δέν μπορεί να υπάρχει άφελληνισμός όταν υπάρχει άκριβώς αυτή η Τρισχιλιετής Ιστορία. Δεν φαίνεται όμως να έχη συνειδητοποιηθή ότι η Τρισχιλιετής αυτή Ιστορία κινδυνεύει να σβήση σήμερα διά παντός στή μισή Κύπρο. Δεν μπορεί δε να αποκλεισθή αυτό και για την υπόλοιπη. Και υπεύθυνες βεβαίως γι' αυτό δεν είναι οι ιδέες που...έτοληήσαμε να εκφράσουμε, συνειδη-τοποιώντας άκριβώς αυτόν τον κίνδυνο.

Αλλά λοιπόν για τό θέμα των έθνικών κοινοτήτων, που αποτελεί μιά πραγματικότητα, ένα δεδομένο.

'Υπάρχει όμως ένα δεύτερο δεδομένο, μιά δεύτερη πραγματικότη-τα όχι λιγότερη σημαντική και βξία προσοχής. Τό ότι οι έθνικές κοινότητες έχουν σάν κοινή πατρίδα την Κύπρο και ότι η Κύπρος είναι ανεξάρτητο κράτος.

Αυτή η δεύτερη πραγματικότητα δεν λαμβάνετο και φαίνεται πως ούτε και τώρα λαμβάνεται υπ'όψιν. Οί δύο μεγαλύτερες κοινότητες ήσαν τόσο άπασχολημένες μέ τά έθνικά τους θέματα ώστε να μην

ένδιαφερόσυν ποτέ ούτε γιά τό κράτος τους καί γιά τό συμφέρον τής Πατρίδας τους ούτε καί γιά τίς μεταξύ τους σχέσεις. Νοιάζονταν μόνο γιά τίς σχέσεις μέ τά αντίστοιχα έθνη. Από τήν άρχή του Κυπριακού προβλήματος ή "Άγκυρα έπεδίωκε καί προωθούσε τή χωριστική (έθνική) πολιτική. Έμείς δέ ένώ έπρεπε νά ακολουθήσουμε τήν τακτική τής ένότητας που ύπαγόρευε ένίσχυση τής Άνεξαρτησίας, εκάμαμε άκριβώς τό αντίθετο. Έη Κυπριακή Δημοκρατία παρ'όλον που ύπάρχει γιά 15 χρόνια δέν κατάρρωσε νά άποκτήση πολίτες που νά τή σέβονται, νά τήν άγαπούν, νά τήν υπερασπίζονται καί νά πιστεύουν σ'αυτή. Δέν νομίζουμε πώς είναι ύπερβολή άν πούμε πώς οί μεγαλύτερες κοινότητες συμπεριφέρονταν τέσο στό σύνολο τους όσο καί σάν άτομα, κατά τρόπο που ύπομόρευε τήν ύπαρξη του Κυπριακού κράτους.

Σ'αυτό όμως φαίνεται νά συμφωνή ή "Όμάς Έλλήνων Κυπρίων", θεωρητικά τεύλάχιστον. Έη διαφορά μας είναι ότι έμείς πιστεύουμε πώς ή θεωρία δέν άρχει, ιδίως τώρα που ή Άνεξαρτησία παραβιάζεται καί ή Τουρκία προσκαθεί συνεχώς νά ύπεριβάση τήν ύπόσταση τής Κυπριακής Κυβερνήσεως σέ άπλή διοίκηση. Άν θέλουμε θετικά άποτελέσματα πρέπει νά γίνουν άρκετές ένέργειες καί μάλιστα σοβαρές καί επίγονες. Οί ένέργειες δέ αυτές πρέπει νά περιέχουν ένα νέο προσανατολισμό. Τή στροφή προς τήν Κύπρο. Καί αυτό πρέπει νά γίνει σέ δυό κατευθύνσεις.

α) μέ τήν ύποστήριξη τής Άνεξαρτησίας τής Κύπρου μέ κάθε πράξιν που τείνει νά τήν ένισχύση καί ταυτόχρονα τήν άποφυγή ένεργειών που τείνουν νά τήν άποδυναμώσουν. Αυτό μέ κανένα τρόπο δέν μπορεί νά θεωρηθί ότι άντικρούεται μέ τήν έθνική ιδιότητα ούτε δέ καί έξυπακούεται ότι πρέπει νά/χάση κανείς γιά νά τό έπιτύχη.

β) μέ τήν ανάπτυξη σχέσεων καί δεσμών μεταξύ των κοινοτήτων μέ τήν έντόπιση των κοινών σημείων καί συμφερόντων, προπαντός μέ τήν άγάπη τής κοινής Πατρίδας καί τήν ύποστήριξη τής άνεξαρτησίας της. Θα πρέπει δηλ. οί κοινότητες παράλληλα μέ τους πολιτιστικούς τους δεσμούς μέ τά αντίστοιχα έθνη, νά αναπτύξουν καί τους μεταξύ τους δεσμούς. Προχωρούμε δέ τονίζοντας ότι οί πολιτιστικοί μας δεσμοί δέν πρέπει νά λειτουργούν εις βάρος των κοινοτικών, νά προάγουν δηλ. τό μίσος, τόν σβενισμό καί τήν ύπεροψία τής μιας κοινότητας επί τής άλλης.

Ίδού λοιπόν ή στροφή καί ο προσανατολισμός που ύπονοούμε καί που θέλουμε νά πραγματοποιήσουμε, όχι μόνο τά 4/5 του πληθυσμού τής Κύπρου αλλά καί τά 5/5. Άν αυτό άποτελή άποξένωση από τήν παράδοση καί ριζική μεταβολή στους έθνικούς προσανατολισμούς καί μάλιστα σοβαρώς επικίνδυνον, σημαίνει πώς τίποτε τέ έχομεν διδαχθί από τήν πρόσφατη τραγωδία αλλά καί ότι δέν είμαστε είλικρινείς μέ τό ότι διακηρύσσουμε ως πολιτική μας.

Προτού τελειώσουμε θέλουμε να εκφράσουμε προς την "Ομάδα 'Ελλήνων Κυπρίων" τις ελλικρινείς μας εὐχαριστίες διὰ τὸν πολιτισμένον τρόπο καὶ ἐχειροβήσαν τὰ τόσον σημαντικὰ αὐτὰ θέματα. Ἦταν μιὰ φωτεινὴ διαίρεση στὸν τρόπο καὶ διεξάγονται οἱ συζητήσεις τέτοιων λεπτῶν ζητημάτων τόσο στὸ παρελθόν ὅσον καὶ στὸ παρόν. Ἰδιαίτερα εὐχαριστοῦμε τὸν Ἀγῶνα διὰ τὴν φιλοξενίαν του. Ἐλπίζουμε ὅτι ἡ συζήτηση αὐτὴ καὶ θὰ προσφέρῃ στὸν κοινὸ ἄγῶνα.

Μετὰ τιμῆς,

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ.

Loums 75, Αγῶν